

כוננים עסקים מסוכנים

יחסים מסוכנים, נשים נשים. חיסה: בגלל המיליטריזציה ההיא, ארבע הרפתקות של רנמ ומיראבל.

תליאביב:

אשה תחת השמיכה (אלנבי, ארצות-הברית) - אשה על הגבול שבין שפיות לשיגעון, ורק האהבה יכולה לגאול אותה. מסרטינו המופלאים של ג'ון קאסאבס ומיבצע מישהק יחיד במינו ונריר בעוצמתו של ג'ינה רור' לנרס בתפקיד הראשי.

ארבע הרפתקות של רנמ ומיראבל (לב, מוצג גם בחיפה, צרפת) - אריק רוהמר, צעיר מתמיד, כארבעה סיפורים קצרים ומבריקים על שתי נערות, אחת עירונית ואחת כפרית, המלמד דות זו את זו פרקימוסר ומינהגי חיים.

פלה הכובש (מוסי, און, דומרק) - עובראדמה שודרי ובנו נמלטים ממולדתם הענייה, במאה הקודמת, ומחפשים עתיד ורוד יותר בדנמרק השכנה. קדרות החיים מוארת כחום האנושי של הדמויות ובאהבה שיש לבימאי בילי אוגוסט אליהן. עם מאכס פון סידוב (אוסקר הסרט הור).

איש הגשם (שחף, מוצג גם בירושלים ובחיפה, ארצות-הברית) - אלוף האוסקרים של השנה, ראסטין הופמן, הוא ארטיסט היורש שלושה מיליון דולר וטום קרוז הוא אחיו המבקש לגדול ממנו את הירושה. בארי לווינסון ביים כמיומנת רבה.

יחסים מסוכנים (רבין, מוצג גם בירושלים ובחיפה) - שחיתות גניון של האצולה הצרפתית המשתעשעת כמישחקיכוח על השבזן החלשים שבנייהם. גלן קלון, ג'ון מלקוביץ ומישל פייפר הם כולם בסדר, אבל הרקורציה משכנעת יותר מהם.

נשים נשים (לב, מוצג גם בירושלים, ספרד) -

הכלכלה המורדנית הצמיחה כאבוי מסוג חדש: זה שרוכב לכרד בין מיצרי הבורסה, לוקח סיכונים ענקיים, ומוכן לשלוח ולהמר בריג"ע על לחץ ומול מחות פיננסיים כבי"דים, לפעמים של יחידים. לפעמים של ממשלות.

על רקע זה מתרחש סרטו הי"חדש של קולין באקסלי, שעשה

שחקנים דהימורני ומקרגאן הלכונים ונעזים

בעבר סרט גוסף על עולם הממוץ בשם כסף כחול, שהוצג גם בטל"וויה הישראלית. אתר-הצילומים הוא הסיטי של לונדון, והחברות העיסוקיות שמסביב לה. מפיקיו של הסרט כבר העלו שני סרטים כרי"טיים מצליחים. האחד, ביל קאר"טליג, הפיק את לחנוך את ריטה. השני, אנדריו כראון, הפיק את זקוף ת'און, והשניים מבינים כנר"אה ללב הקופה. את שני הגיבורים כסרט החדש

סירטי קולנוע בטלוויזיה

עשרת הדיברות (יום רביעי, 19 באפריל, ערב פסח, בשעה 22.00, ויום שלישי, 25 באפריל, ערב שביעי פסח, בשעה 22.00) - סרט-הענק של סטיל דה-מיל. לא בדיק ההשתק"נות הראויה ליציאת-מצרים, אבל מופת למושגי הראווה הניצחיים של הוליווד ולכל מה שמקובל כבידור עממי. צ"ר לסון הסטון הוא משה רבנו, אבל את ההצגה גונבת מחלקת האפקטים המיוחדים בחציית ים-סוף. שנת היצור: 1956. סיפורו של אלוף (יום שישי, 21 באפריל, בשעה 22.30) - הכינו את הממחשות. סוחזי-מעות שאן אם יור"דיה אשר תעמוד במניו. מתאגרף שפרש חוזר לזירה כאשר נשקפת סכנה שאשתו לשעבר תגזול ממנו את בנו. ג'ון וויט, פיי דאנאווי וריקי שרדר בתפקיד חייו, בהדרת פראנקו זפירלי, שנת הפקה: 1979.

קומדיה מטורפת על אוסף נשים על סף התקפת-עצבים בגלל הגב"רים הכושלים שבחיהן. הבימאי פדרו אלמורובר מבקש להיות הת"שובה הספרדית לבילי וילדר וכר"מן מאורה היא האלטרנטיבה שלו לשיירלי מקליין של פעם.

הנאשמים (בן-יהודה, מוצג גם בירושלים ובחיפה) - פריחה שנאנסת על-ידי בריונים מבקשת את ניקמתה וזוכה בה. גם הצופים הנלהבים כמעשה הניבוי באים על עונשם. על מישהק המ צויין זכתה ג'רדי פוסטר באוסקר. ערנה פינרז

חדר חובה לראות:

תליאביב: בגלל המיליטריזציה ההיא, שדות החיפה האדומים, אשה תחת השפעה, פלה הכובש, קפה בודד, חמד, ארבע הרפתקות של רנמ ומיראבל, איש הנשם, העולם הזה 2694

לא נס ליחו

הדיקטטור הגדול (פאר, תל-אביב, ארצות-הברית) - זה הראשון בסידרת סירטי צ'ארלי צ'פלין שיוצגו מחדש לרגל יובל ה-100 להולד"תו. את הסרט הזה הכין צ'פלין מ-1938 והוא יצא לאור ב-1940, כמה חודשים לפני מרוץ מי"לחמת-העולם השנייה.

חשוב לציון זאת, משום שמדובר בסרט מי"ליטנטי, שבו חרג צ'פלין מן המיסוגרת של הוודו הקטן, כדי לצאת ולגייס עולם ומלואו כנגד מה שנראה לו, ובצדק, כסכנה הגדולה ביותר שנש"קפת לאנושות. ככל שרט מיליטנטי, שצריך לדבר בלשון ברורה ובוטה אל המכנה המשותף הרחב ביותר, גם הסרט הזה משאיר את הד"קווית למישור מישני. עיקר מטרתו להציג את היטלר, ממלייתו, מישטרו ובני בריתו כיצורים מסוכנים, אך מעוררי גיחוך, שאיש שמו אינו יכול לעמוד לצידם. עם זאת, הודה צ'פלין, שאילו ידע את גודל הזוועות שהתחוללו באותו

צ'ארלי צ'פלין: תמימות לפני המילחמה

הזמן, לא יכול היה לעשות את הסרט הזה. מעבר לסיפור על רודן דימיוני מטורף הדומה כשתי טיפות מים להיטלר, וספר יהודי קטן הדומה כשתי טיפות מים לרודן, מציג צ'פלין משה הומניסטית אנטי-מילחמתית הנשמעת כיום תמימה ביותר. אבל, כמו בכל סרטיו של צ'פלין, לא העלילה היא העיקר, אלא הדרך שבה הוא מוביל אותה, וכמה מן הסצנות בסרט הזה שייכות בפירוש לקלאסיקה של הקולנוע.

על אש קטנה

אש צולבת (גורדון, תל אביב, ישראל) - נושא

שיכול היה להיות בוער ואקטואלי במיוחד, אך מוחמץ על-ידי תסריט, בימיו ומישחק לקויים. עצם העובדה שמרשת האשה הצעירה, שהוצאה להורג בידי הלח"י משום שהתאהבה בערבי, ערב מילחמת-העצמאות, מרתקת ומעניינת הרבה יותר במאמרים העיתונאיים שפורסמו באחרונה, מביצע על גודל ההחמצה של הנירסה הקולנועית.

משום שיש הרגשה לכל אורך ה"סרט, שהדמויות בו נעות בתוך חלל ריק. הרקע מאחוריהם בלתי-אמין לחלוטין, המישחק ה"בזך שלהם מעיד כי אינם חשים בו בנוח. שנית, משום שהמתח באוויר, שצריך להיות הגורם המרכזי בסיפור כולו, כי בלעדי אין בעצם דראמה, מתמסמס בדילוגים בלבד, וכך מת"קבל הרושם שהלחץ המופעל על הנערה לנתק את עצמה מאהובה, הוא לחץ סביר בהחלט,

שרון הכהן ודני תורג'מן: בלי להט

שאינו לה בעייה לעמוד בפניו. שלישית, הבימוי רפה וחסר מתח פנימי, ובהרבה מיקרים חסרה יד מכוונת וחזקה שתכפה את עצמה על השחקנים ועל המצלמה. רביעית, המישחק הוא חיזור, בעיקר בכל מה שנוגע לשתי הדמויות המרכזיות. שרון הכהן ודן תורג'מן נראים מבוהלים למדי, לא בשל מה שקורה לדמויות שהם מגלמים, אלא בשל נוכחות מצלמה המת"בוננת בהם ללא הרף ותופסת אותם בקלקלתם.

להתעכז ולהתפרנס

הלווה לי את אשתך (בן-יהודה, תל-אביב, ישר-

אל) - עם כל הרצון הטוב שבעולם, קשה להבין מה בדיק רוצה הסרט הזה מן הצופים בו. זאת אינה קומדיה, למרות יומרות הפירסומת, אבל קשה לומר שזה משהו אחר. זאב רווח, שבין קומדיה עממית אחת לאחרת מרשה לעצמו לעשות גם דראמות אתניות (שרא קטן, בובה) נפל הפעם בין הכסאות, ומן הסתם, נפל קשה. פועל, מפורט מן העבודה, עקב צימצומים והתייעלות - בהחלט נושא אקטואלי - קונה בכספי הפיצויים מיסעדה בדרום-הארץ. אלא שכל הלכווחות מעדיפים ללכת למיסעדה שכ"נה, בבעלות אלמנה שמחשומיה השופעים וחצ"אינותיה הקצרצרות, מהווים תוכנית-בידור קבועה לסועדים במחיצתה. הדרך היחידה לע"מוד בתחרות היא הלבניש את אשתו באותו הסינגון, ולהציג את עצמו כאחיה, כדי שהק"ליינטים לא יירעו לשלוח בה מבטיהם תוך

זאב רווח ודני מוסקונה: לא קומדיה

כדי לנימט בירה וזלילת מטעמים למיניהם. ה"עסקים אמנם מורחים, אבל האיש מת מקינאה. אילו התייחס רווח לכל העניין בקלות-דאש, היה אולי מוציא קומדיית-טעויות מן הסוג שעשה כבר פעמים רבות בעבר. אלא שהפעם נראה שהוא ממש משתתף בכאב ובצער של הזוג המתחזה. הטיפול בשתי הדמויות הללו ובכל השאר הוא טיפול בקריקטורות שטוחות ומוגזמות, שבמילא גוזל מהן כל עניין דראמטי.